

[Rosling.]

den bliver overholdt over hele linjen. Dette hører med til målsætningen, og det må enhver institutionsleder i Grønland klart vide besked med.

Det andet, jeg ved denne lejlighed ikke vil undlade at nævne, er, at der er sket den hidtil største katastrofe for den grønlandske fåreavl, som ifølge foreløbige rapporter mistede ikke under halvdelen af moderfårene, hvis antal sidste år blev anslået til 38.000. Efter fåreavlernes repræsentants beretning havde fåreavlerne, siden fåreavlen blev indført i Grønland for 50 år siden, ellers for første gang samlet så meget hø sidste efterår; men den lange vinterperiode med megen sne og stærk kulde fik selv fårene, der var hjemme i stalden, til at blive så afkræftede, at mange af dem døde. Det er altså en katastrofe, som ikke kan rettes op igen i løbet af få år, og de mange familier, som udelukkende lever af fåreavlen — og som ligesom så mange andre familier i Grønland har låneforpligtelser — går nu økonomisk meget vanskelige år i møde, indtil bestanden kan rettes op igen.

I den anledning føler jeg, at det er min pligt som repræsentant for den del af Grønland, hvor fårehold eksisterer og påskønnelsesværdigt er arbejdet op, at henvende mig til regeringen og folketinget om ydelse af økonomisk hjælp til de katastroferamte, når der til sin tid foreligger eksakte tal for tabet.

Derudover finder jeg det også ganske nødvendigt, at der på kommende finanslove bevilges større beløb til opdyrkning af græsningsarealer. I dag er forholdet det, at der er ca. 37 ha under plov plus 33 ha kulturgræsgang, altså i alt 70 ha. Efter en eksperts udtalelse mangler der endnu over 200 ha for at tilfredsstille blot de daværende behov til de 38.000 moderfår, som nu er reduceret til det halve. Målet har ellers været at fordoble bestanden op til 70.000 moderfår, og hertil skal der altså dyrkes mindst 400 ha.

Som man kan se af tallene, skal der en ekstra indsats til, og det koster penge at sikre det lovende, men nu katastroferamte erhverv netop for de distrikter, hvor fiskeriet ofte svigter på grund af storisens barrierer mange måneder af året. At fåreavlen efter den forrige katastrofe for 10 år siden har arbejdet sig op til at kunne fordoble

bestanden, skyldtes milde og korte vintre, så farene om vinterdagene kunne få ekstra fodertilskud ved selv at finde føde i nærheden af bedriften. I denne 10 års periode er der også opført mange fårestalde.

Enkelte fåreavlere har anskaffet sig traktor både til markarbejde og til indvinding af nye græsningsarealer; men 90 pct. af fåreavlerne behøver flere traktorer, som de kan leje. Efter denne katastrofe er behovet for en større hjælp på dette område en nødvendighed, dels til forebyggelse af en lignende katastrofe, dels for at bringe bestanden højere op, end tilfældet har været.

Jeg håber, at jeg møder forståelse for min henvendelse. Denne situation er måske endnu alvorligere end situationen for de danske landmænd, som nødvendigvis må få statsstøtte for det tab, de har lidt på grund af begrænsede markedsmuligheder og på grund af rationaliseringsbehov inden for erhvervet. Det må huskes, at den grønlandske fåreavl er meget udsat på grund af det arktiske klima, der hersker deroppe. Derfor er målbevidste foranstaltninger for sikring af dette lovende erhverv nødvendige, og hertil behøves yderligere indsats fra statens side.

Gert Petersen: Det er med beklagelse, man i dagspressen har set, at den danske regering har indtaget en meget negativ holdning til Russelltribunalet. Russelltribunalet er naturligvis omdiskuteret, og det er kontroversielt. Der er tale om en, som den franske filosof Jean-Paul Sartre har sagt, selvbestaltet forsamling, som ikke har andet mandat end det, den selv har givet sig, men med den tilføjelse fra Sartres side, at det er en forsamling, som naturligvis heller ikke kan eller skal fungere som domstol, som ikke kan eller skal være dommere, der kender skyldig eller idømmer domme, men som alene kan fungere som jury, d. v. s. som en undersøgelseskommission, der udtaler sig om, hvorvidt visse påstande om krigsførelsen i Vietnam er berettigede, er begrundede eller ikke begrundede.

Det kan man naturligvis have sine meninger om. Man kan synes, det er pjank, eller man kan synes, at det er en propagandaforestilling; det er i og for sig underordnet. Vi har den skik i vore lande — her tænker jeg først og fremmest på Skandinavien —